

kommuner, selv de mindste, har sørget for, at der er ordentlige tilbud, f.eks. musikskoler; at vækstlaget kunne få adgang til de regionale spillesteder, og at der var mulighed for at prøve kræfter med scener og instrumenter andre steder end kun på den nationale scene. Men hvorfor er det så vigtigt for regeringen og Dansk Folkeparti at slagte alt, også selv om det går ud over dansk kultur?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Når man lytter til den socialdemokratiske ordfører, begynder brikkerne ganske langsomt at falde på plads af den simple grund, at det er gået op ikke alene for mig, men for alle andre, at det har været en stor mærkesag, en hjørnesteen i den socialdemokratiske politik, at der ikke er noget, der kan overleve, uden at det skal støttes. Uden en subventionering fra Socialdemokraternes side er der åbenbart ikke nogen mulighed for, at nogen som helst projekter kan fungere.

Men det er ikke den politik, som Dansk Folkeparti eller regeringen har. Vi mener, at selvfølgelig skal der da være nogen subventionering til nogle ting, men den skal være selektiv, så man udvælger, hvad der skal have støtte. Men at begynde at blande den form for kulturpolitik ind i debatten mener jeg ikke er relevant, for hvis fru Mette Frederiksen havde læst lovforslaget, ville fru Mette Frederiksen jo vide, hvad det handler om. Det handler simpelt hen om frivillighedsprincippet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Mette Frederiksen for sin tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det interessante er jo, hvad frivillighed betyder, for det, der er så unikt ved amtsmusikudvalgene over det ganske land, er, at de netop består af frivillige kræfter. Det er folk med musikkendskab, med faglighed på området og med engagement på området, der frivilligt vælger at bruge kræfter og tid på at styrke det lokale og regionale kultursamarbejde. Det fungerer i dag, og det er endda en meget, meget billig løsning, fordi de folk, der sidder i amtsmusikudvalgene, gør det ulønnet.

Kl. 14.10

Men hvad er det, regeringen foreslår med forslaget her? Jo, regeringen foreslår, at musikarbej-

det skal proppes ind i administrationen, og hvem skal så udføre de opgaver, der i dag ligger i amtsmusikudvalget? Det skal administratorer uden et kulturpolitisk sigte. Min påstand er, at det i virkeligheden kommer til at koste flere penge at lave et ordentligt lokalt musiksamarbejde, fordi man netop fjerner frivilligheden, og fordi forslaget skal ses som endnu et forsøg fra Dansk Folkeparti og regeringen på at nedslagte alle de råd, nævn og puljer, man i sin ideologiske iver ikke ønsker der skal være på det danske landkort.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jamen hvad er problemet? Fru Mette Frederiksen står jo ligefrem og siger selv, at det har været frivilligt, om disse udvalg skulle nedsættes, og ergo bliver det ved med at være frivilligt. Det står jo lige præcis i lovforslaget, at det er op til de forskellige interessenter selv at nedsætte udvalget.

Vi har et helt armslængdeprincip af frivillighed, som nu skal effektueres ude i amter og kommuner, så jeg kan slet ikke forstå, hvad det egentlig er, der bliver rykket rundt med af lovforslaget. Hvis det er, som fru Mette Frederiksen siger, nemlig at tingene hænger sammen, og at det hidtil har været frivilligt at etablere amtsmusikudvalgene, bliver det ved med at være frivilligt at etablere dem, så jeg kan slet ikke se, at der overhovedet er noget som helst problem.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Som led i regeringens frie valg på alle hylder og afskaffelse af råd og puljer er vi nået frem til lovforslaget om at gøre amtsmusikudvalgene frivillige for amtsrådene. Samtidig gøres integrationsråd, folkeoplysningsudvalg og museumsråd frivillige, og man afskaffer et par årlige redegørelser.

Det er efter Enhedslistens mening et dumt og overflødigt lovforslag, der på helt uacceptabel vis fjerner borgernes muligheder for at deltage i det politiske liv i kommunerne, arbejde på tværs af kommunegrænserne, få større indsigt osv. Alt i alt indsnævres det lokale demokratiske rum igen og igen. Enerådige og selvtilstrækkelige kommuner kan nu helt slippe for at høre almindelige borgeres mening. De kan slippe for at lytte til fagfolk inden for musikken, der har be-